

LA MIRADA DE JESÚS, EL NOSTRE MIRALL.

El que val no és allò que l'home veu: l'home veu l'aparença, el Senyor veu el fons del cor (1r Samuel 16, 7). Nosaltres, pel do de la fe, podem contemplar l'univers i la humanitat en tota la seva veritat (Totalitat), podem penetrar més enllà de les aparences i de la parcialitat. M. Quoist ho expressa així: **Per l'esguard de Crist empeltat en el teu, pots conèixer Déu, l'univers, els homes i tu mateix, tal com Ell els coneix i es coneix Ell mateix...** Si vols reeixir i fer reeixir la teva vida, no t'acontentis amb la vista curta de l'home. Troba el Crist, uneix-te a Ell i entrena't a pensar com Ell, obrar com Ell, "veure" com Ell, viure com Ell. Ell et donarà el seu esguard, coneixeràs el veritable sentit de la vida i del Món, i més tard seràs amb Ell i en Ell un vident etern.

La mirada és el mirall dels sentiments que neixen del cor. Jesús s'hi refereix quan diu: **Benaurats els nets de cor: ells veuran Déu. (Mt 5, 8)** i Sant Pau ens exhorta: **tingueu els mateixos sentiments que Jesucrist (Fl 2, 1-5)**, els que s'escauen als escollits de Déu: compassió, bondat, humilitat, dolcesa, paciència... (Col 3,12).

La mirada de Jesús té la capacitat de canviar per sempre la vida dels que han estat mirats per Ell. **Una mirada que porta a creure, a anar endavant; que encoratja perquè fa sentir que Ell t'estima; que dóna el valor necessari per seguir-lo,** com li va passar a Mateu, el recaptador d'impostos que es va convertir en el seu deixeble: "va sentir en el seu cor la mirada de Jesús que el contemplava. Així que va sentir en el seu cor aquella mirada es va aixecar i el va seguir. **Jesús mirava a cadascú i cadascú se sentia mirat per Ell, com si cridés a cadascú pel seu propi nom.** La mirada de Jesús parla de l'abundància del cor:

Els acomiadaments dels curats, amb quina tendresa els diu: "La teva fe t'ha salvat. No tornis a pecar més". La mirada de pena que fa tot estimant-lo, encara que no s'hagi atrevit el jove ric a abandonar les riqueses per a seguir-lo. El tracte singular amb les dones, sense mirar qui són, només mostrant-los una deferència plena de tendresa... Al camí del calvari com atén les dones ploroses, la seva Mare, quins intercanvis de mirades! tot un joc de dolor, de goig, de llum i de resurrecció... A la creu, repassem les paraules que pronuncia: allí hi ha concentrada tota l'ànima de Jesús. Amb quina confiança es posa a les mans del seu Pare. Moments en què els sentiments prevalen. Les mirades del cor allí arriben al clímax del que és humà i diví... "Ulls del bon Jesús mireu-me" deiem...

Jesús té rostres, mirall del que sent...
"No fixeu els ulls en ningú més que en Ell..."

Pregària: Salm 51 (50), 12-16:

"Déu meu, crea en mi un cor ben pur..."

Per això la mirada de Crist "canvia la vida" a tots i en tota situació, també en els moments de dificultat i de desconfiança. La mirada de Jesús canvia el cor, ho canvia tot.

Hi ha una bonica frase que fa servir santa Clara en una de les seves cartes a Sta. Agnès: **"Mira't cada dia en aquest mirall"**. Clara fa servir la imatge del mirall per parlar sobre la persona de Jesucrist. Santa Clara ens diu que Jesús és com un mirall on hi hem de veure reflectides les seves actituds i sentiments: la seva vida de pobresa, la seva humilitat, el seu servei, el seu amor radical, la seva entrega generosa... Ens hi hem de mirar diàriament perquè, com a seguidors seus, puguem assemblar-nos-hi cada vegada més de forma que, quan la gent ens vegi, pugui veure en nosaltres un reflex, ni que sigui petit, de Jesucrist.

Fer nostres les actituds i sentiments de Jesús no és fàcil però tampoc no és impossible. Llegint, escoltant, reflexionant la seva Paraula, preguntant a Jesús i a tots els sants que van ser mirats per Ell, ens ajudarà a tenir en compte diferents aspectes de la seva vida i de la seva persona, farà que siguem testimonis seus en el lloc on cadascú ens trobem i el podrem donar a conèixer als altres amb la nostra pròpia vida.

Preguntes:

Com és la mirada de Jesús? Estem preparats per deixar-nos mirar per Ell? Com ens sentim mirats per Ell?.. I pels altres?

Enfoquem bé la nostra vida? Què i a qui mirem? Que faig amb els meus sentiments, sovint tan contradictoris? En tinc cura del meu cor? La meua mirada és neta?

LA MIRADA DE JESÚS, EL NOSTRE MIRALL.

Fonts:

QUOIST, M. (1960). “Reeixir”. Barcelona: Ed. Claret, pag. 154,156.

FRANCESC, P. (2013). “*Es la mirada de Jesús la que nos cambia la vida*”
<<http://www.zenit.org/es/articles/es-la-mirada-de-jesus-la-que-nos-cambia-la-vida>>
[Consulta: 28 de febrer de 2015]

FRANCESC, P. (2013). “*la mirada de Jesús te cambia*”. Youtube
<https://www.youtube.com/watch?v=z_whNG12aro> [Consulta: 28 de febrer de 2015]

BALCELLS, JM. (2014). “*Tingueu els mateixos sentiments de Jesús...*”
<<http://www.esglesiaplural.org/tingueu-els-mateixos-sentiments-de-jesus/>> [Consulta: 28 de febrer de 2015]

STEINER, Martí (1983). “*Selecciones de Franciscanismo*”, vol. XII, núm. 36 (1983), pàg. 363-374
<<http://www.franciscanos.org/sfa/steiner.htm>>
[Consulta: 28 de febrer de 2015]

CARTA IV A SANTA INÉS DE PRAGA [CtaCla4]
<<http://www.franciscanos.org/esscl/ctacla4.html>> [Consulta: 28 de febrer de 2015]